

**UNIVERSITATEA “BABEȘ-BOLYAI”
CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE STUDII EUROPENE
ȘCOALA DOCTORALĂ DE PARADIGMĂ EUROPEANĂ**

Interesele geopolitice ale SUA în regiunea Asiei Centrale

Coordonator doctorat:

Professor Sergiu Mișcoiu, PhD

Doctorand:

Assel Zholbarysova

Cluj-Napoca

2020

CONȚINUTUL

Cuprins (teza completă)	3-5
Cuvinte cheie	6
Introducere	7-8
1. Justificarea alegerii subiectului	8-9
2. Poziționarea cercetării	9-10
3. Problema principală a subiectului ales	10-12
4. Proiectarea cercetării	12-13
4.1 Delimitarea temporală	12
4.2 Întrebări de cercetare	12-13
5. Metodologia și baza teoretică a cercetării	13-15
6. Structura și detaliile tezei avute în vedere	15-20
Concluzie	20-23
Bibliografie	24-26

Cuprins (teza completă)

Abrevieri	7-11
Introducere	12-31
Motivele pentru alegerea subiectului	12-14
Întrebări de cercetare	14-15
Cadrul teoretic	15-18
Aspecte metodologice	18-19
Structura tezei	19-20
Gradul de elaborare științifică a problemei	21-24
Principalele obiective ale cercetării	24-31
Capitolul 1: Sursă teoretică și metodologică pentru cercetarea cursului politic străin al SUA în regiune	32-100
1.1 Premisele teoretice critice ale strategiei statelor	32-58
1.1.1 Teoria realistă și realismul politic ca metodologie predominantă în investigarea relațiilor globale	32-36
1.1.2 Liberalismul ca o cheie a justiției în politica mondială	36-38
1.1.3 Constructivismul este un discurs care schimbă structura relațiilor internaționale	38-39
1.1.4 Neoconservatism ca concept de dominație globală de către Statele Unite	39-41
1.1.5 Hegemonia americană de tip modern	41-44
1.1.6 Ipoteza conflictelor mondiale între civilizații	44-45
1.1.7 Securitatea națională ca aspect esențial al politicii SUA	45-46
1.1.8 O lume unipolară sau multipolară	46-50
1.1.9 Formarea politicii externe americane moderne conform opiniilor specialiștilor	51-58
1.2 Evoluția realismului politic american ca metodă de cercetare	58-80
1.2.1 Realismul politic american în investigarea relațiilor internaționale	58-59
1.2.2 Realismul ca fundament intelectual al Războiului Rece	59-62
1.2.3 “Hard-core” ca program de cercetare unificat	62-63
1.2.4 Confruntarea dintre Utopia și Realitate de către Carr	63-66

1.2.5	Dispoziții aplicate pentru reprezentanții realismului politic	66-70
1.2.6	Diplomat și soldat ca figuri simbolice ale politicii externe	70-71
1.2.7	Repere ale noii ordini mondiale	71-73
1.2.8	Realismul creștin de Niebuhr	73-76
1.2.9	Realismul politic ca doctrină mainstream	76-80
1.3	Originile geopolitice ale politicii americane din Asia Centrală	80-100
1.3.1	Apariția interesului geopolitic al SUA	80-84
1.3.2	Eurasia obține principalul premiu geopolitic pentru America	84-86
1.3.3	Centralitatea strategică a regiunii ca axă de instabilitate	86-87
1.3.4	“Asia Centrală Mare” ca concept cheie pentru interesele SUA	87-90
1.3.5	“Pluralismul geopolitic” ca unul dintre conceptele principale	90-95
1.3.6	Pseudo regiune unită a GCA în interesul SUA	95-100

Capitolul 2: Evoluția politicii SUA în regiune după ce Uniunea Sovietică s-a destrămat **100-132**

2.1	Impactul strategiei SUA în formarea priorităților țărilor din regiune în perioada 1991-2001	101-116
2.1.1	Schimbarea completă a direcției teritoriului printr-o zonă de concurență geopolitică	101-109
2.1.2	Punerea în aplicare a sprijinului la scară largă și consolidarea legăturilor economice cu țările CSI	109-113
2.1.3	Ce reprezintă atitudinea guvernelor și societății din Asia Centrală față de sprijinul oferit?	114-116
2.2	Interesele geopolitice ale SUA și securitatea în regiune	116-132
2.2.1	Geopolitica și geostrategia SUA	116-119
2.2.2	Avansarea ordinilor sociale standard în Asia Centrală	119-122
2.2.3	Interesul internațional pentru Asia Centrală după 11 septembrie 2001	122-125
2.2.4	Asia Centrală ca o încurcătură de conflicte	125-130
2.2.5	Interesele americane pe termen lung în țările din Asia Centrală	130-132

Capitolul 3: Schimbările SUA în Asia Centrală în perioada de după 11 septembrie și perioada curentă **133-161**

3.1	Repere ale strategiei SUA față de statele din Asia Centrală după 11 septembrie 2001	133-140
3.2	Detalii privind strategia SUA față de națiunile din Asia Centrală în perioada cuprinsă între 2005 și prezent	140-153
3.2.1	Elementele care au impact asupra strategiei internaționale a SUA pe teritoriul Asiei Centrale	140-143

3.2.2	Politica de administrare a lui Obama în Asia Centrală	143-147
3.2.3	Diplomația americană în Kârgâzstan	147-148
3.2.4	Punctul de vedere al Washingtonului spre Tadjikistan	148-149
3.2.5	Relațiile politice ale SUA cu Turkmenistanul	149-151
3.2.6	Administrația SUA în calitate de susținător al stabilității	151-153
3.3	Impactul SUA asupra procedurii de democratizare politică a statelor din Asia Centrală	153-161
3.3.1	SUA în procesul de dezvoltare a noilor state independente din Asia Centrală	153-155
3.3.2	Limitarea puterii ruse din regiune	155-157
3.3.3	Aspirațiile democratice ale SUA în Asia Centrală	157-159
3.3.4	Distribuția democrației de către SUA în Asia Centrală	159-161
Capitolul 4: Nevoile fundamentale ale SUA în Asia Centrală în secolul XXI		
.....		162-182
4.1	Controlul drogurilor ca linie esențială	162-165
4.2	Centrul atenției cu privire la importanța financiară a SUA	165-171
4.2.1	Uleiul ca prioritate a zonei	165-166
4.2.2	Atenția Washingtonului în conductele regionale	166-169
4.2.3	Implementarea Strategiei Economice Americane	169-171
4.3	SUA se opun fuziunii Rusiei cu regiunea	171-176
4.3.1	Inițiativele țărilor din Asia Centrală de a intra în OMC	171-174
4.3.2	American New Silk Road în direcția regiunii	174-176
4.4	Poziția SUA în perioada critică a regiunii	176-178
4.5	SUA practică puterea soft în Asia Centrală	178-182
Concluzie		183-190
Bibliografie		191-291

Cuvinte cheie: SUA, Federația Rusă, Republica Populară Chineză, Asia Centrală, Kazahstan, Uzbekistan, Kârgâzstan, Tadjikistan, Turkmenistan, geostrategie, geopolitică, sfere de influență și resurse naturale.

Introducere

Cercetarea noastră este dedicată dezvoltării și analizei strategiei de politică externă a principalului actor geopolitic, SUA, în regiunea Asiei Centrale. După obținerea independenței, țările din Asia Centrală s-au confruntat cu două tipuri de schimbări geopolitice – interne și regionale. Problemele politice, etnice, teritoriale și alte probleme moștenite încă din perioada sovietică au promovat apariția unor probleme geopolitice severe în țările din această regiune. Un exemplu în acest sens, sunt mai multe crize care au apărut din cauza situațiilor geografice sau etnice discutabile și influența atât a primului, cât și a celui de-al doilea factor.

SUA, acționând ca hegemonie mondială, urmărește mai multe interese specifice în Asia Centrală, la care număr, este necesar să se refere la accesul controlului resurselor sale energetice, prevenirea asigurării intereselor și influenței Iranului, precum și prevenirea influenței Rusiei asupra regiunii. În special, ar trebui să remarcăm interesul NATO cauzat de luarea în considerare a operațiunii desfășurate „Puterile internaționale ale ajutorului pentru siguranță” într-o poziție din Asia Centrală care se învecinează direct cu Afganistanul¹.

Potrivit lui Halford Mackinder, care a dezvoltat teoria lui Heartland, regiunea centrală a continentului eurasiatic, care nu a fost folosită în scopuri navigabile în 1904, reprezintă fortăreața critică de pe pământ. Adepții lui Mackinder sunt convingeți că accesul la ea poate asigura controlul asupra pământului mondial în general. Astfel, ei au considerat URSS ca fiind “candidatul pentru puterile mondiale².”

Altă teorie cunoscută sub numele de teoria frontierelor sau Rimland dezvoltată în perioada de după al doilea război mondial de către Nicholas J. Spykman, în principal, accentuează pe valoarea critică a navilor, subliniind astfel, importanța geopolitică a regiunii Asiei Centrale din cauza existenței posibilității unice de asociere a forțelor maritime și terestre³.

Ulterior, devenind statele independente ale regiunii, a devenit o regiune în care interesele statelor gigant ale lumii se consolidează. Una dintre aceste țări este Statele Unite, singurul stat puternic din lume astăzi. Asia Centrală a recunoscut că Statele Unite a fost mult timp una dintre țările cu interesele sale naționale. Principalul element care contribuie la relațiile unice ale Washingtonului cu Asia Centrală este apariția statelor independente din Asia Centrală odată cu prăbușirea URSS, o situație socio-economică slabă și fără o doctrină militaro-politică.

Cu toate acestea, Statele Unite nu au avut coerență în acțiunile sale inițiale privind republicile din regiune. Astfel, punerea în aplicare a programelor de politică externă din SUA

¹ Arif Bağbaşlıoğlu, “Beyond Afghanistan NATO’s partnership with Central Asia and South Caucasus: A tangled partnership?” in *Journal of Eurasian Studies*, Vol. 5 (1), January 2014, pp. 88-96.

² B. Bailey, *Halford Mackinder – The Heartland Theory*, 16 April 2016 (retrieved from <https://prezi.com/gphtqwhcn5xa/halford-mackinder-the-heartland-theory/>).

³ Colin S. Gray, “Nicholas John Spykman, the Balance of Power, and International Order” in *Journal of Strategic Studies*, Vol. 38 (6), 2015, pp. 873-897.

poate fi explicată prin faptul că liderul partidului care ia locul președintelui este Casa Albă. De exemplu, anul alegerilor prezidențiale din Statele Unite în 1992 a fost un an bun pentru candidații la președinție pentru a pune în aplicare politica externă americană față de Asia Centrală, deoarece candidații la președinție și-au răspândit opiniile cu privire la Asia Centrală în timpul campaniei electorale.

Cu toate acestea, în această perioadă, Washingtonul s-a concentrat asupra chestiunilor legate de securitatea sa națională. Cea mai importantă problemă pentru Washington a fost faptul că Republica Kazahstan, una dintre cele trei noi state cu arme nucleare care au fost rezultatul prăbușirii URSS, a sporit interesul SUA pentru regiune. Cu toate acestea, în mai 1992, Kazahstanul a semnat Protocolul de la Lisabona, un act adițional la Tratatul SFR-1⁴. Ca urmare a acestui eveniment, Kazahstanul a devenit una dintre țările care au primit asistență din partea SUA în cadrul Programului Nunn-Lugar (Programul Comun de Reducere a Amenințărilor). Acest program a avut ca scop demontarea rachetelor balistice intercontinentale și transportul uraniului îmbogățit în Kazahstan către Statele Unite. Pentru a atinge acest obiectiv, Statele Unite au împărțit o parte semnificativă din cele patru țări donatoare (80 de milioane de dolari), ceea ce înseamnă o cofinanțare mult mai mare decât Statele Unite ale Americii⁵.

1. Justificarea alegerii subiectului

Evenimentele internaționale din ultimele decenii au schimbat considerațiile actorilor internaționali cu privire la acest teritoriu datorită reperelor internaționale, în special a zonei geostrategice din Asia Centrală. De asemenea, resursele brute extinse ale acestor state au devenit atractive în ochii actorilor internaționali. Esențialitatea zonei din Asia Centrală pentru lume și forțele teritoriale nu se află doar în cercul schimbărilor economice și politice. Situația din statele din Asia Centrală poate afecta securitatea internațională prin contracararea amenințărilor existente ale lumii moderne. Regiunea înconjurată de focare de instabilitate, capabilă în orice moment să dăuneze securității statelor și lumii.

În plus, țările din Asia Centrală vor participa la diverse organizații regionale de securitate, care sunt influențate de forțe geopolitice majore. Explorarea intereselor geopolitice ale SUA cu privire la apropierea regiunii de focare de instabilitate ridică relevanța tezei. Factorul internațional influențează în mod direct progresul financiar al zonei, fundamentul relațiilor externe. Activele naturale ale statelor regiunii sunt esențiale pentru actorii internaționali. În prezent, experții și politicienii consideră că teritoriul este o platformă pentru

⁴ Kingston Reif, "The Lisbon Protocol at a Glance" in *Arms Control Association*, March 2014.

⁵ *Nuclear Successor States of the Soviet Union. Project of the Monterey Institute of International Studies and the Carnegie Endowment of International Peace*, Monterey: MIIS, 1994-1996, pp. 6-7.

jocul energetic din Bazinul Caspic. În timp ce China consideră strategia sa energetică ca parte a garanției sale energetice, Rusia se angajează să își consolideze frontierele sudice și să sprijine companiile ruse din regiune.

Țări precum Rusia, China, SUA, Turcia, Iran, Japonia, India și județele UE, sporind importanța regiunii pe scena mondială, lucrează pentru atingerea obiectivelor lor. În această privință, SUA este unul dintre principalii actori în politica mondială, ale cărui activități afectează în principal starea relațiilor internaționale contemporane și în urma și dezvoltarea regiunilor și țărilor independente. SUA s-a implicat în mod constant în interesele sale în fiecare regiune.

Politica Washingtonului în domeniu capătă o semnificație considerabilă și remarcabilă pentru mulți factori. În prezent, situația din jurul Asiei Centrale este instabilă. Relațiile afgane și pakistaneze au devenit mai acute; politica americană față de Iran a devenit mai complicată. Probleme politice interne au apărut în statele regiunii, în special în Tadjikistan, Republica Kârgâzstan: creșterea terorismului, un indiciu al radicalismului strict, traficul de droguri. Toate acestea pot provoca creșterea insecurității în Asia Centrală. Potrivit experților, SUA a devenit înrădăcinată în regiune, nu va renunța la pozițiile lor.

Punerea în aplicare a strategiei americane în regiune afectează interesele altor țări enorme. În special, SUA se confruntă cu forța în expansiune a Chinei și cu impactul internațional stabil al Rusiei în district.

Proiectele propuse de Washington “Noul Drum al Mătăsii” și “Asia Centrală Mare,” care prevăd îmbunătățirea rutelor comerciale prin Afganistan, Asia Centrală și de Sud, în ceea ce privește retragerea puterilor alianței din afganistan, oferă evaluări ample și ușor de înțeles. Elementele recent menționate sunt în interacțiune, care, desigur, afectează formarea politicii SUA din Asia Centrală. Relevanța acestei cercetări este fondată de investigarea acestor procese. Cercetarea doctorală se imersează în caracteristicile politicii externe americane în aceste trei etape. În mod specific, obiectivele, angajamentele și tehnicile esențiale ale strategiei SUA cu privire la noile state independente în partea de avansare și schimbare a acestora au fost orientate către consecințele relațiilor americane cu condițiile regiunii pe parcursul perioadelor lungi de independență evaluate. Sugestii create pentru a extinde capacitatea de cooperare între statele regiunii cu Washingtonul.

2. Poziționarea cercetării

În primul rând, teza noastră reprezintă o abordare de cercetare în științe politice, relații internaționale, și securitatea internațională. Preconizăm cercetarea transversală care are în centrul său studiul efectelor intervențiilor militare pe motive umanitare, asupra procesului de democratizare a statelor vulnerabile, nou independente din regiunea Asiei Centrale, cu accent

pe zona vulnerabilă și instabilă a întregii Asie, care poate avea un impact asupra sistemului internațional de securitate. În plus, vom analiza, de asemenea, efectul intervențiilor umanitare ale forțelor armate americane în Afganistan, precum și influența sa asupra construcției naționale a statelor din regiune, precum și efectele globale ale hegemonilor internaționali precum SUA, Federația Rusă și Republica Populară Chineză asupra stabilității regiunii și dezvoltării viitoare a fostelor republici sovietice.

În plus, poziționarea muncii noastre se face prin analizarea mai multor piese cheie de literatură și doctrine oficiale și acorduri în regiune, în general (accent teoretic). Pentru a adăuga la neutralitatea și caracterul complet al abordării noastre, vom avea în vedere studiul nostru metodologic pentru a cuprinde unele trimiteri la dreptul internațional și la rolurile organizațiilor internaționale, care au un impact semnificativ asupra îmbunătățirii și dezvoltării țărilor din Asia Centrală. Scopul nostru este de a oferi atât un studiu comparativ, cât și o analiză aprofundată a politicii externe a SUA în Asia Centrală, încă din perioada de obținere a independenței țărilor din regiune după prăbușirea URSS. În cercetarea noastră, vom cuantifica datele obținute, care vor servi factorilor de decizie politică, experților în relații internaționale și organizațiilor internaționale, care vor avea aplicabilitate în dezvoltarea viitoare a regiunii Asiei Centrale.

3. Problema principală a subiectului ales

Principala problemă pe care o vom aborda în teza noastră este centrată pe efectele intereselor geopolitice ale SUA în Asia Centrală după prăbușirea Uniunii Sovietice, în ceea ce privește calitatea democrației și procesul de democratizare, instrumente esențiale pentru asigurarea stabilității, securității și dezvoltării continue a regiunii. În cercetarea noastră, ne vom concentra asupra intereselor pe termen lung ale Washingtonului în regiune, ar fi:

- 1) Avansarea stabilizării statelor din Asia Centrală prin democratizare.
- 2) Eliminarea influenței politice a altor actori internaționali din regiune (Rusia și China).

Vizita lui Mike Pompeo în Kazahstan și Uzbekistan și dezvelirea unei noi strategii americane în Asia Centrală continuă să se concentreze asupra atenției regiunii. Strategia SUA în Asia Centrală este actualizată o dată la cinci ani. Documentul este editat în mod tradițional de Departamentul de Stat, plasând cu pricepere accente și schimbând nuanțe în funcție de interesele americanilor din regiune. Particularitatea noii strategii este că Washingtonul, pentru prima dată, a recunoscut autosuficiența țărilor din Asia Centrală, indiferent de situația din Afganistan, China sau Rusia. Importanța regiunii pentru Statele Unite continuă să determine factorul afgan și arată interes direct pentru Asia Centrală.

Documentul actualizat evidențiază unele dintre ideile critice ale megaproiectului. Una dintre ele este de a finaliza CASA-1000, construcția de LES din regiune în Afganistan, Pakistan, și India. Un alt proiect în care americanii sunt dispuși să investească este construcția Coridorului Lazurite. Washingtonul îl promovează din 2012. Coridorul implică instalarea căilor ferate și a drumurilor din Afganistan până în Turkmenistan și mai departe prin Marea Caspică până în Azerbaidjan, Georgia și Turcia.

Noua strategie se concentrează asupra securității Asiei Centrale și solicită prevenirea intrării în regiune a amenințărilor teroriste și extremiste. Mai mult decât atât, în această direcție, americanii promet să ofere asistență posibilă. Acțiunile autorităților din Uzbekistan, Kazahstan și Kârgâzstan de reformare a economiei, arată că realismul are prioritate treptat în această problemă.

Pentru Statele Unite, promovarea democrației este de a crea partide politice sănătoase și stabile, dedicate democrației. Institutul Național Democrat (NDI) și Institutul Republican Internațional au fost implicate în înființarea unor astfel de partide. Acest domeniu a inclus programe de afirmare a statului de drept și a respectării drepturilor omului, îmbunătățirea eficacității forțelor democratice, promovarea dialogului în diferite sectoare ale societății pentru a aborda provocările naționale.

Interesul SUA pentru Asia Centrală a necesitat încurajarea statelor regionale să se bazeze pe principiile democratice în conturarea unei noi politici independente. Aceasta a fost pentru a asigura că țările regionale nu numai sprijinul politic, dar, de asemenea, asistența economică de la Washington.

În ciuda comunității trecutului lor istoric, țările din regiune au început să se dezvolte în diferite moduri cu independență. Kazahstan, Kârgâzstan și Uzbekistan au fost cele mai concentrate pe dezvoltarea relațiilor cu Occidentul. În ciuda problemelor grave în formarea instituțiilor democratice, aceste trei state s-au remarcat ca fiind aproximativ aceleași aspirații de a-și reforma sistemele socio-politice și economice și de a modela imaginea și mecanismele statului modern.

Pentru Statele Unite, democratizarea regiunii Asiei Centrale a fost legată în primul rând de realizările relevante din aceste trei state. Deși au existat mecanisme comune pentru politica de democratizare a SUA, rezultatele sale au fost diferite într-o specificitate deosebită în fiecare dintre aceste trei state. În continuare, ne vom uita la acest aspect pentru fiecare dintre ele.

În primul rând, ar trebui să înțelegem că activitatea practică a instituțiilor democratice implică anumite condiții și un anumit nivel de dezvoltare a societății și economiei. Cu cât PIB-ul pe cap de locuitor este mai mare, cu atât sunt mai mari șansele unei activități durabile și de succes a instituțiilor democratice. Excepțiile sunt economiile în care chiriile naturale joacă un rol semnificativ (de obicei exportatorii de petrol). În astfel de economii, adesea chiar cu

venituri ridicate pe cap de locuitor, instituțiile democratice sunt slab deținute. Experiența istorică joacă un rol egal și uneori mai semnificativ în apariția și sustenabilitatea instituțiilor democratice. În țările în care instituțiile democratice existau înainte (cel mai adesea sub formă de autonomie urbană și comunitară), democrația este mai ușor de stabilit decât în țările fără o astfel de experiență. În Asia Centrală, tradițiile administrației locale și participarea populației generale la viața publică, dacă o dată, au fost în fază incipientă. Până la momentul independenței a fost mult timp de atunci șterse din memoria populară. Este imposibil să nu se observe activitatea excelentă a sistemului social sovietic, care a proclamat în mod oficial democrația, dar, în realitate, a dat toată puterea nomenclurii partidului.

4. Proiectarea cercetării

4.1 Două aspecte principale fac delimitarea temporală a lucrării noastre doctorale: pornind de la obținerea independenței țărilor din Asia Centrală, ulterior căderea URSS, și creșterea activităților teroriste de la 11 septembrie.

În prima perioadă, politica americană s-a bazat pe trei priorități: asigurarea securității de la armele sovietice de distrugere în masă, sprijinirea noilor state independente din Asia Centrală pentru apărarea suveranității și a integrității teritoriale; și pentru a preveni monopolul Rusiei asupra conductelor și rutelor de tranzit pentru petrol și gaze regionale.

Din a doua perioadă de interese geopolitice ale SUA în regiunea Asiei Centrale, considerentele de securitate și militare au devenit mai importante pentru partea SUA din cauza atacurilor teroriste.

4.2 Întrebări de cercetare

Pentru a indica importanța subiectului ales pentru cercetarea doctorală, am dori să prezentăm următoarele întrebări pentru a înțelege acest subiect.

Iată câteva întrebări esențiale care pot ajuta la înțelegerea strategiei internaționale americane în regiune:

1. Importanța regiunii în conservarea și prosperitatea americană în provocările de securitate.
2. Ce compromisuri reprezintă Statele Unite dispuse să facă pentru a atinge aceste obiective?
3. Care este cea mai bună și robustă strategie pentru SUA pentru a-și îndeplini obiectivele?
4. Care cadru al conceptului ar putea fi potrivit pentru strategia Washingtonului în acest domeniu?

5. Ce tip de izvor din SUA afectează aranjamentul din Asia Centrală? Ce ar putea ajuta guvernul american pentru a îmbunătăți și de a crește capacitatea? Cât de adecvată este strategia democratizării americane pentru țările din Asia Centrală?

Putem răspunde la primele trei dintre ele folosind toate comentariile cronice care s-au dezvoltat pe termen lung ale relației dintre SUA și statele regiunii de la ruperea Uniunii Sovietice. Deși politica externă a Washingtonului nu a fost lipsită de ambiguitate în legătură cu această regiune, după ce am încheiat toate cele trei etape ale politicii externe a SUA, vom putea stabili sarcina principală a părții americane în această activitate.

Răspunzând la următoarea întrebare, devine de înțeles că partea teoretică a acestei lucrări devine un concept necesar pentru formularea unui răspuns rezonabil la întrebările de cercetare.

Având în vedere partea integrantă ulterioară a strategiei americane, construită pentru a democratiza aceste țări, putem spune că ideea principală este de a crea partide politice sănătoase și stabile angajate în democrație. Un mijloc alternativ de menținere a poziției lor dominante obține promovarea valorilor democratice liberale pe scena mondială. Interesul Washingtonului pentru Asia Centrală a menținut necesitatea încurajării statelor regionale să stabilească principii democratice în influențarea noilor politici independente. Această acțiune a fost de a oferi țărilor regionale nu numai cu sprijin politic, ci și cu sprijin economic american.

5. Metodologia și baza teoretică a cercetării

Baza teoretică a acestei teze este fundamentul principal al strategiei internaționale americane privind zona Asiei Centrale pe scena mondială. Metoda binecunoscută de analiză a fost realismul politic – apelul la istoria relațiilor internaționale descris acolo, descris printr-un accent profund pe aplicabilitatea sa practică. Astfel, studiul nostru asupra realismului politic american ca metodă de cercetare a strategiei americane în Asia Centrală a devenit mai semnificativ deoarece susținătorii nu sunt doar cei mai numeroși dintre cercetătorii de relații internaționale, ci, în plus, posedă o pondere semnificativă în dezvoltarea deciziilor de politică externă.

Din examinarea istoriei metodologiei relațiilor internaționale, poate fi clar că realismul politic american definit ca o metodă istorică directă, structurală, obiectivistă raționalistă, normativ-ideologică. În plus, există o evoluție specifică de la metoda de interpretare istorică a realismului clasic la structuralismul neorealismului valsului, și apoi din nou la metoda de interpretare istorică a realismului post-clasic. Dintr-o perspectivă strânsă, realismul reprezintă o abordare centrată pe stat a analizei și studierii, concentrată pe investigarea disputei și securității. Pesimismul protestant, pe care Niebuhr l-a numit “realism creștin,” a servit drept una dintre justificările deciziei conducerii americane de a se opune Uniunii Sovietice.

Faptul că Niebuhr a sprijinit fără echivoc Războiul Rece a avut un impact sever asupra vieții intelectuale a SUA. În acest fel, s-a născut liberalismul american din epoca Războiului Rece, combinând ideile de construire a unui stat social cu o politică externă realistă. Realismul s-a transformat în unitatea savantă a Războiului Rece, iar Niebuhr, de asemenea alții, a devenit filosoful principal al acestui nou realism american.

Schimbările în relațiile internaționale au dus la construirea teoriilor private, în timp ce realismul în ansamblu a fost mai mult o viziune asupra lumii decât o singură teorie, a inclus întotdeauna cele mai contradictorii dispoziții. Cu toate acestea, au continuat următoarele principii ale realismului politic al SUA:

- statul este actorul principal în acest moment.
- cea mai gravă problemă în relațiile internaționale este securitatea și conflictele dintre state.
- soluționarea conflictelor este dificilă pentru că nu există guvern mondial.

În realism, putem include aproape totul.

După o dezbatere între reprezentanții realismului politic și alți curenți și paradigme, studiul schemei americane din regiune identificat cu necesitatea de a combina elemente de abordări diferite, cercetătorii revin la metoda istorică a Thucydidelor. În acest fel, realismul politic american, străduindu-se întotdeauna să-și bazeze dispozițiile pe materialul istoric, a făcut din dezvoltarea sa un cerc complet de la metoda istorică prin negarea și fascinația sa pentru știința pură și, din nou, pentru metoda istorică.

În această privință, propunem luarea în considerare a unei teorii realiste și a teoriei realismului politic, ca metodă principală de desfășurare a relațiilor internaționale pe care SUA o conduce față de alte țări. Realismul de la Washington continuă să fie abordarea dominantă. Analiza realismului politic poate sprijini înțelegerea motivelor vitalității sale.

Fondatorii realismului politic american modern au considerat că fuga în Statele Unite din Germania nazistă, Hans Morgenthau, John Hertz, Arnold Wolfers, precum și americanii – teologul Reinhold Niebuhr, geopolitica Nicholas Spykman, diplomatul George Kennan. Se presupune că la sfârșitul anilor 1970, a existat un realism structural sau neorealism, considerat fondatorul Kenneth Waltz.

Pentru toate aplicabilitatea îngustă și limitată a realismului, care trece cu vederea mulți factori în politica mondială, cu greu surprinde comunitatea sa. Strategia americană își bazează acțiunile pe postulatele realismului politic și identifică acțiunile altor țări prin prisma acestei paradigme. Prin urmare, în următoarele capitole ale lucrării noastre, am dori să dedicăm teoriei realismului, datorită faptului că este teoria fundamentală a politicii mondiale și a intereselor Statelor Unite în acest domeniu exact.

Premisa metodologică a cercetării reprezintă o abordare conceptuală geopolitică care ne permite să investigăm aranjamentul relațiilor globale. Drumul spre Asia Centrală ca sistem specific care interacționează cu alte sisteme și medii predetermină direcția metodologiei sistematic structurale a cogniției științifice.

În plus, forma schemei afacerilor globale realizează domeniul de aplicare al valorilor. Prin urmare, în cercetarea noastră, am folosit conceptul fundamental și specializat al studiilor sociale, care a fost recunoscut pe scară largă, în legătură cu domeniul afacerilor globale, o abordare a sistemelor.

Acesta a folosit pentru a revizui linia de politică externă americană în Asia Centrală, având în vedere domeniile sale constitutive (economice, politice, strategice, culturale, informaționale).

Acesta a folosit o analiză comparativă prin care strategia internațională a SUA, Rusia, China, și unele state ale regiunii, a analizat găsirea unei forme competente, adecvate și adecvate pentru ei și statele din regiune pentru a participa la dezvoltarea regională. O metodă de evaluare de specialitate a identificat și analizat opiniile multor experți americani de renume din regiunea Asiei Centrale.

6. Structura și detaliile tezei avute în vedere

Primul capitol este dedicat realismului politic și teoriilor realismului, în general, în politica externă a SUA. Capitolul următor definește și stabilește rolul Statelor Unite în această zonă a Asiei Centrale după destrămarea URSS. Pentru a fi explicit, strategia internațională americană și recunoașterea de către Washington a noilor guverne regionale luate în considerare. Acesta ia în considerare următoarele aspecte esențiale:

- potențialul economic și de resurse naturale de valoare din Asia Centrală în organizarea relațiilor la nivel mondial.

- să stabilească natura, forma și domeniile critice ale concurenței între liderii mondiali.

- au fost identificate contradicții în îmbunătățirea economică a statelor regionale și entuziasmul liderilor mondiali.

- examinarea amenințărilor la adresa securității internaționale și regionale pe care Asia Centrală le poartă în prezent, precum și amenințările, se infiltrează în regiune din statele vecine și utilizează capacitățile de tranzit ale regiunii Asiei Centrale pentru o proliferare suplimentară.

- clasificarea și caracterizarea amenințărilor la adresa securității regionale și internaționale furnizate, precum și modalitățile și metodele de localizare și neutralizare a acestora decise.

Al treilea capitol oferă o analiză a relației reciproce americane cu țările din regiune, după 11 septembrie. Aici au fost prezentate rezultatele studiului privind eficacitatea cu care SUA desfășoară politica externă în cooperare cu țările regionale împotriva terorismului. Problemele, de asemenea, inconsecvențe logice ale îmbunătățirii americane a legăturilor reciproce pe teritoriul regiunii, au dezvăluit căile și metodele de rezolvare a acestora prezentate, rezultatele imaginabile și posibilitățile de îmbunătățire a situației americane în interiorul structurilor combinate teritoriale rezolvate, precum și recomandările practice corespunzătoare făcute. Al patrulea capitol al acestei lucrări analizează aspirațiile de principiu ale Washingtonului în acest domeniu.

Am realizat prioritățile principale ale politicii externe a SUA în ceea ce privește bazinul caspic, rutele de tranzit ale materiilor prime, având în vedere importanța economică, punctul focal al procesului de democratizare a zonei și modul de realizare a acestuia. Concluzia rezumă toate lucrările, formulează concluzii cheie, rezultate, și subliniază studiile suplimentare propuse pe această temă.

Analizând politica Washingtonului față de țările din Asia Centrală, putem trage următoarele concluzii:

Prima este perioada pregătitoare. Această etapă bazată pe o politică externă de atac. Dacă un stat urmărește o politică neutră a SUA, guvernul SUA se va concentra asupra diplomației cu încălcări ale drepturilor omului în această țară.

În al doilea rând, solicităm un parteneriat pentru consolidarea și stabilizarea principiilor democratice. Înseamnă că, dacă Washingtonul se așteaptă la o schimbare a politicii sale externe și dorește o orientare pro-americană, acțiunile Washingtonului cu privire la acest domeniu vor suferi schimbări radicale. La nivel național, încălcările drepturilor omului sunt negate, iar situația drepturilor omului în această țară se îmbunătățește.

În al treilea rând, crearea de baze americane. Statele Unite sunt conștiente de prezența sa militară în această regiune și trebuie să se asigure că puterea statului nou creat nu are voința politică de a dispersa armata americană. În această situație, Washingtonul încearcă să aducă oamenii la putere într-o țară care nu este doar un regim pro-american, ci și influența sa.

În al patrulea rând, stadiul de consolidare a stabilizării sale. În acest stadiu, încălcările drepturilor omului reapar, iar instituția diplomatică americană începe procesul de formare a unei opoziții democratice în acest domeniu. Partea de la Washington este bine versat în aceste patru faze, în funcție de interesele și obiectivele sale pentru țările din Asia Centrală. În același timp, problemele legate de drepturile omului sunt utilizate de americani nu numai în scopuri politice, ci și în scopuri comerciale.

Pe baza obiectivului declarat al studiului, am identificat următoarele sarcini:

- Identificarea motivelor standard ale obiectivelor vertebrale ale strategiei internaționale americane privind guvernele regionale.
- Analiza nevoilor fundamentale, ia în considerare strategiile, instrumentele strategiei washingtonului care se apropie de țările din acest domeniu.
- Realizarea unei examinări necesare a programelor “Asia Centrală Mare,” “New Silk Road.”
- Determinarea sarcinilor și semnificației abordării Washingtonului în urma priorităților avansate de model ale statelor regiunii în ceea ce
 - Stabilirea relevanței SUA în legătură cu cadrul de securitate local.
 - Identificarea problemelor critice care să conducă la transformarea politicii regionale americane după 11 septembrie.

Ca urmare a examinării acestui subiect, este posibil să se prezinte următoarele dispoziții:

- Politica externă americană față de statele din regiune depinde de controlul internațional. Transformarea are loc în sfera principiilor strategice internaționale esențiale ale strategiei regionale.
- Dezvoltarea dinamic interpretată a democrației statelor regionale este un motiv esențial al politicii americane prin rezolvarea problemelor geopolitice, economice și energetice.
- Democratizarea ca o prioritate proclamată a sistemului american de politică externă poate interpreta ca un instrument de presiune și comparabile cu un element de slăbire. În acest sens, implementarea proiectelor geostrategice de la Washington, ar fi Asia Centrală Mare și Noul Drum al Mătăsii, poate crea bariere semnificative pe calea dezvoltării Asiei Centrale.
- Chiar și cu lideri autoritari, orientarea spre stabilitate este mai importantă decât stabilirea unor valori democratice care ar putea destabiliza regiunea, sub forma “Revoluțiilor de Culoare⁶.”
- Dinamica ajutorului acordat țărilor din regiune sunt factori vitali care semnalează prioritățile americane.
- Fiind principalele condiții pentru formarea subiectivității țărilor din regiune, ar trebui să subliniem accelerarea proceselor de interacțiune calitativă și dezvoltarea unor mecanisme optime de rezolvare a luptelor, care vor minimiza orice impact al forțelor geopolitice străine.

⁶ David Lane, “Colored revolution as a Political Phenomenon” in *Journal of Communist Studies and Transition Politics*, Vol. 25 (2-3), 2009, pp. 113-135.

- În legătură cu Afganii⁷, această zonă a devenit unul dintre teritoriile prioritare ale Washingtonului.

În cursul următoarelor vizite a reprezentanților americani pentru Asia Centrală, s-a ajuns la un acord de intensificare a mecanismelor comerciale existente, inclusiv a acordului-cadru privind comerțul și investițiile (TIFA)⁸. Acest acord dispune de suficientă flexibilitate pentru a deveni un format pentru discutarea oricăror chestiuni de actualitate și luarea unor decizii specifice. Ca parte a TIFA, aceasta a însemnat să ia măsuri pentru a reduce barierele comerciale și a liberaliza piețele.

Cu toate acestea, componenta energetică a fost și a rămas elementul central al strategiei americane în regiune.

Washingtonul colaborează de asemenea cu Turkmenistanul pentru a crește producția de gaze naturale, având în vedere că va transporta de-a lungul autostrăzii trans-caspice. Recentul proiect Nabucco a fost o nouă etapă în deschiderea unui coridor suplimentar către Europa, inclusiv către turkmeni. Strategii americani cred că, pentru ca Coridorul sudic să devină realitate, este necesar să se facă progrese în ceea ce privește prețurile gazelor, tranzitul și alte probleme nerezolvate⁹.

O altă legătură importantă în politica americană în regiune a fost formarea unei noi rețele de conducte și comunicații comerciale și de transport de-a lungul rutei Est-Vest (proiectul TRACECA)¹⁰. SUA nu au ascuns faptul că unul dintre principalele motive pentru proclamarea unei astfel de strategii a fost dorința de a izola Iranul, atitudinea față de care Washingtonul a devenit mult mai strict. Cu toate acestea, noua configurație a conductelor și comunicațiilor propusă de SUA a afectat nu numai interesele economice ale Iranului, ci și ale Rusiei.

În primul rând, aceste conducte (Baku-Ceyhan¹¹ și trans-Caspic¹²) ar ocoli nu numai Iranul, ci și Rusia, prin teritoriul căruia majoritatea transportatorilor de energie din Marea Caspică au transportat către piețele europene și mondiale.

⁷ Shereena Qazi and Alia Chughtai, "US war in Afghanistan: From 2001 invasion to 2020 agreement" in *Aljazeera*, 29 February 2020 (retrieved from <https://www.aljazeera.com/indepth/interactive/2020/02/war-afghanistan-2001-invasion-2020-taliban-deal-200229142658305.html>).

⁸ Ross Wilson, "US Policy in Central Asia" in *The House International Relations Committee, US Congress*, 24 July 2012 (retrieved from <http://foreignaffairs.house.gov/112/HRG-112-FA14-WState-WilsonR-20120724.pdf>).

⁹ Ariel Cohen, "Energy Security in the Caspian Basin" in *Energy Security Challenges for the XXIst Century*, 2009, p. 124.

¹⁰ Liz Fuller, "TRACECA: Euphoria and Infighting" in *RFE/RL Caucasus Report*, Vol 1, No. 29, 15 September 1998, pp. 1-5.

¹¹ G. Chuftrin, *The Security of the Caspian Sea Region*, New York: Oxford University Press, 2001, pp. 178-194.

¹² Michael J. Bradshaw, "Global energy dilemmas: a geographical perspective" in *Geographical Journal*, Vol. 176, No. 4, 2010, pp. 275-290.

În al doilea rând, Rusia este unul dintre principalii participanți la coridorul Nord-Sud și este extrem de interesată de dezvoltarea acestui coridor și de cooperarea bilaterală cu Iranul.

În plus, evaluările realiste ale amplitudinii potențialului energetic caspic, ale dezvoltării și costurilor transportului acestora au făcut ca semnificația lor, departe de a fi incontestabilă, să fie pusă la punct de securitatea energetică americană, cel puțin în viitorul apropiat. Atractivitatea comercială a noilor conducte a fost, de asemenea, mai mult decât îndoielnică.

Statele Unite, așa a declarat la nivel guvernamental, este un susținător activ al construirii instituțiilor politice moderne în regiune. Publicațiile oficiale afirmă că Washingtonul oferă asistență tehnică și formare pentru a crea o rețea activă de organizații neguvernamentale, pentru a consolida structurile judiciare și pentru a dezvolta dezvoltarea autorităților locale.

Administrația americană pornește de la premisa că construirea capacității Afganistanului în lupta împotriva drogurilor și combaterea terorismului, asigurând în același timp o situație internă sigură este prima preocupare pentru Washington. Statele din regiune își exprimă oficial recunoștința pentru eforturile coaliției din Afganistan. În același timp, indică asistența pe care o oferă în furnizarea de energie electrică, alimente și medicamente din Kabul, construirea de școli și spitale. Declarațiile reprezentanților americani apreciază în special eforturile partenerilor americani de a transporta mărfuri militare prin regiune pentru a furniza trupe de coaliție în Afganistan. Rețeaua de aprovizionare nordică are un potențial excelent, în primul rând în îmbunătățirea infrastructurii de transport și stimularea rutelor comerciale care leagă Asia Centrală și de Sud.

Secretarul asistent Eli Wells a remarcat speranța Washingtonului de a îmbunătăți dialogul cu Kârgâzstanul. În acest fel, putem vedea marele interes al administrației americane în regiune. Frederic Starr a spus că pentru Washington, soarta Afganistanului, în legătură cu alte state din regiune interconectate, de asemenea, prezența americană va fi în cele din urmă pozitivă. În regiune, un nou format de cooperare C5 + 1 (țările din Asia Centrală plus SUA)¹³ creat pentru a extinde cooperarea intra-regională și relațiile din regiune cu SUA în patru domenii: economie și interacțiune regională, mediu, și de securitate.

Cu toate acestea, proiectul nu a adus rezultate speciale în ultimii ani de la crearea acestui format. În schimb, activitatea sistematică a Washingtonului a continuat să-și extindă impactul. Acesta s-a reformat într-un nou proiect regional, C5 + 1, care înseamnă țările din Asia Centrală plus Afganistan. Astfel, pentru o dezvoltare cuprinzătoare, guvernele din acest domeniu sunt dornice de relații cu forța semnificativă a lumii. De asemenea, Washingtonul are

¹³ "Economic Development Through Regional Connectivity" in *USAID*, 13 November 2019 (retrieved from <https://www.usaid.gov/central-asia-regional/documents/economic-development-through-regional-connectivity>).

nevoie de parteneri strategici în regiunea Asiei Centrale pentru a-și desfășura politica internațională.

Concluzie

În timpul scrierii tezei și realizării unui studiu despre strategia Washingtonului în statele regiunii, am încercat să înțelegem importanța regiunii, nu numai pentru partea Washingtonului, ci și pentru toate puterile mondiale. Guvernarea americană a inclus primele state care au recunoscut suveranitatea guvernelor regiunii, ulterior căderea Uniunii Sovietice.

Schema avansată de influență a Casei Albe în direcția acestui domeniu, adoptată pentru perioada până în 2025, continuă să lucreze la cea anterioară privind regiunea.

Partea de la Washington are următoarele sarcini generale și complementare și vizează în interesul acestei politici nou dezvoltate. Acestea sunt:

- încurajarea și consolidarea autodeterminării și autoguvernării guvernelor regiunii.
- creșterea riscurilor și pericolelor unităților teroriste.
- extinderea și menținerea asistenței și protecției echilibrului în zona afgană.
- promovarea legăturilor dintre statele regiunii și zona afgană.
- popularizarea reformelor legislative, împreună cu recunoașterea libertăților civile.
- sprijinirea acordării de ajutor financiar, împreună cu îmbunătățirea regiunii.

Modul în care Washingtonul a ales contrar producției de narcotice, extremismului și terorismului a dus, de asemenea, la rezultate contraproductive în acest domeniu¹⁴.

Cercetarea complexă realizată a strategiei globale a liderilor de la Washington în statele din regiune ne ajută să facem următoarele ne permite să facem deducții:

1. Am putea interpreta și determina reglementările geopolitice ale Casei Albe: îmbunătățirea procesului de democratizare¹⁵, desfășurarea libertăților civile și a activității de libertate¹⁶, operațiuni contrare ADM¹⁷, stabilirea și consolidarea unui rol dominant¹⁸.

2. Luând totul în considerare, cu cercetările noastre, putem dovedi că schema Washingtonului în direcția guvernelor regionale oferă poziția de lider în acest domeniu. Este util să remarcăm ceilalți actori geopolitici talentați ai regiunii din Federația Rusă și DIN RPC.

¹⁴ Hakan Edstrom and Dennis Gyllensporre, *Pursuing strategy: NATO operations from the Gulf War to Gaddafi*, Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2012, pp. 140, 144.

¹⁵ S. Fish, "Stronger Legislatures, Stronger Democracies" in *Journal of Democracy*, Vol. 17 (1), 2006, pp. 5-10.

¹⁶ Eugheniy Zhovtis, "Democratization and Human Rights in Central Asia: Problems, Development Prospects and the Role of the International Community" in *CEPS Policy Brief*, No. 134, July 2007, pp. 1-11.

¹⁷ Jozef Goldblat, "Denuclearization of Central Asia" in *Central Asia at the Crossroads*, No. 4, 2007, pp. 25-32.

¹⁸ R. Pomfret, "Central Asia Since 1991: The Experience of the New Independent States" in *OECD Development Centre Working Paper*, No. 212, 2003.

Trebuie să menționăm faptul că, în modul de stabilire a influenței americane în acest domeniu, trebuie să supravegheze politicile acestor actori aici¹⁹.

3. În acest fel, am reușit să urmărim de ce îmbunătățirea procesului de democratizare a statelor din regiune servește drept motiv principal și instrumente critice în soluționarea sarcinilor geopolitice, financiare și de putere²⁰.

Având în vedere sistemul de planificare menționat mai sus SUA, vom trece la abordarea exact modul în care efortul nostru de cercetare a reușit să ofere o rezoluție satisfăcătoare la întrebările noastre. Am reușit să identificăm principalele cauze ale progresului lent al circumstanțelor geopolitice din guvernele regiunii:

- Refuzul democrației de la Washington; alte moduri de avansare și împlinire.
- Diferite tendințe de îmbunătățire autoritară cauzate de asistența moștenirii URSS.
- Conflictul și problemele strategice interne interferează cu realizarea politicii generale. Realizarea schimbărilor etapă cu etapă ale liniei politice în direcția mediului de formare pentru încurajarea institutelor democratice.

- Echilibrul este condiția cea mai necesară în această stare administrativă. Apoi dezvoltarea unui proces de democratizare care poate provoca conflicte pe teritoriul regiunii, în rolul de “Revoluții de culoare.”

- Aprobarea chestiunilor legate de libertate în caracterul instrumentelor, tensiunilor, influenței și elementului de subminare în statele regiunii.

- Problemele democrației și libertății luate în considerare împreună cu realizarea problemelor de siguranță, a programelor energetice și a problemelor și luptelor politice.

4. Cu toate acestea, în ciuda problemelor menționate mai sus, din cercetările efectuate, putem înțelege că Washingtonul nu se teme în mod deosebit de aceste probleme. Dinamica ajutorului în ceea ce privește guvernele regiunii depune mărturie pentru preferințele arătate de Casa Albă. La început, guvernului Kazak, cu privire la eradicarea ADM, pe rutele de găsire a transportului de materii prime, evitând zonele rusești și iraniene²¹. În continuare, guvernelor uzbek și tadjic în legătură cu rolul și poziția semnificativă în operațiunile și activitățile contrare terorismului și extremismului în zona Afgană²². Cu toate acestea, situația s-a modificat din 2004, când partea Washingtonului a redus volumul de ajutor pentru guvernele regiunii în legătură cu problemele instituțiilor regionale de vârf.

În cea mai mare măsură, administrațiile statelor regionale au fost influențate în cea mai mare parte de legăturile și legăturile alături de Federația Rusă. Guvernele kazah, kârgâzstan și

¹⁹ Richard Weitz, *China-Russia Security Relations: Strategic Parallelism without Partnership or Passion?*, Carlisle, Penn: Strategic Studies Institute, Army War College, 2008, pp. 34-35.

²⁰ Sean R. Roberts, “Doing the Democracy Dance in Kazakhstan: Democracy Development as Cultural Encounter” in *Slavic Review*, Vol. 71, No. 2, Summer 2012, pp. 308-330.

²¹ Paul Kubicek, “Energy politics and geopolitical competition in the Caspian Basin” in *Journal of Eurasian Studies*, Vol. 4 (2), July 2013, pp. 171-180.

²² Barnett Rubin, “It’s Much Bigger Than Afghanistan: US Strategy for a Transformed Region” in *Center on International Cooperation*, 25 April 2017 (retrieved from https://cic.nyu.edu/news_commentary/its-much-bigger-afghanistan-us-strategy-transformed-region).

tadjic interacționează cu partea rusă în cadrul CSTO²³. În circumstanțele actuale, Casa Albă încearcă să realizeze abordarea față de țările din regiune, în principal administrațiile uzbece și turkmene, care nu sunt atât de dependente de posesia geopoliticii ruse în acest domeniu, comparând cu alte state. Stările specificate, în ordinea corectă, încearcă să beneficieze de mediul în curs de dezvoltare. De exemplu, partea uzbecă este motivată în extinderea și dezvoltarea rolului său nu numai în acest domeniu, ci și pe teritoriul afgan, împreună cu guvernul turkmen arată un comportament independent și autonom ca având o sursă esențială de hidrocarburi.

5. Acestea fiind spuse, trebuie, de asemenea, să reținem că, pentru realizarea ambițiilor strategice, Washingtonul își propune să îmbunătățească conexiunile dintre părțile sudice și centrale ale Asiei, cu ajutorul “Asiei Centrale Mari²⁴.” Realizarea acestei abordări, care presupune ajutor la dezvoltarea sistemelor regionale de comerț și transport, previne obstacolele și restricțiile semnificative privind calea creării regiunii în rolul unui sistem suveran²⁵.

6. Noul program Silk Way din 2011, reprezintă promovarea strategiei GCA a Casei Albe²⁶. Această nouă planificare a reprezentanților Washingtonului în direcția zonei înseamnă ajutor american în ceea ce privește regiunea prin atragerea de sponsori prin intermediul comerțului regiunii, inclusiv în partea de sud și centrală a Asiei. Conform opiniilor occidentale, acest mod de a influența și oferi ajutor statelor trebuie să fie o variantă optimă pentru menținerea stabilității și păcii în acest domeniu²⁷.

Partea Washingtonului a obținut mai multe rezultate cu ajutorul acestui proiect, după ce a construit autostrăzi, rute energetice și calea ferată, care începe de pe teritoriul uzbec până la Mazar-i-Sharif. Cu toate acestea, conflictele din zona afgană rămasă, care fac dificultățile specifice în realizarea acestui act planificat să fie sarcinile semnificative care necesită mai întâi soluția²⁸. Aspirația Washingtonului de a reconstrui împreună aceste părți ale Asiei face ca Rusia, RPC, împreună cu partea Iranului, să se îngrijoreze.

Realizarea proiectului se bazează pe rezolvarea complexului de probleme legate de problemele de geopolitică, situații financiare și siguranță.

În primul rând, guvernele regiunii trebuie să înțeleagă importanța și impactul fiecărui actor mondial, modul în care aceste părți pot oferi pace și libertate, vor ajuta și în alte domenii.

²³ Dadan Upadhyay, “NATO versus CSTO: The Clash between Competing Military Alliances” in *Global Research*, 11 January 2012 (retrieved from <https://www.globalresearch.ca/nato-versuscsto-the-clash-between-competing-military-alliances/28612>).

²⁴ J. Blank, “Strategic Surprise? Central Asia in 2006” in *The China and Eurasia Forum Quarterly*, Vol. 4, No. 2, May 2006, pp. 109-120.

²⁵ M. Crosston, *Fostering Fundamentalism: Terrorism, Democracy and American Engagement in Central Asia*, UK: Ashgate Publishing Limited, 2006, p. 15.

²⁶ B. R. Deepak, *China's Global Rebalancing and the New Silk Road*, Singapore: Springer Nature, 2018, pp. 130-136.

²⁷ “US Support for the New Silk Road” in *The US Department of State. Diplomacy Action* (retrieved from <https://2009-2017.state.gov/p/sca/ci/af/newsilkroad/index.htm>).

²⁸ Ahmad Tamim Sediqi, “Freight Railway and Trade Logistics. A Cost-Benefit Analysis of Hairatan Railway in Afghanistan” in *Research Gate*, September 2017, pp. 2-13.

În acest caz, prin cercetarea pe care am făcut-o, putem oferi următoarele sugestii statelor din regiune:

- Evacuarea unităților armate din această zonă, consolidarea și extinderea sistemelor de protecție în circumstanțele actuale, nivelul de siguranță al guvernelor regiunii legate de problemele și condițiile din zona afgană. În acest plan, varianta optimă este reprezentată de desfășurarea unor discuții eficiente și productive între unitățile regiunii și principalele puteri strategice, care contestă un rol vital în asigurarea protecției. Formarea unor metode eficiente și adecvate de cooperare alături de instituții care ar putea acorda ambițiilor lor strategice.

- Efectuarea analizei cauzelor și componentelor vulnerabilității în promovarea susținerii și susținerii siguranței prin intermediul legăturilor multilaterale. Cele mai semnificative sunt instrumentele competente și eficiente de siguranță, strict vorbind, formarea sistemului de siguranță, capabile să acorde decizii acceptate pentru circumstanțele și conflictele din regiune, pentru avansarea echilibrului statelor, cooperare și alianță.

- Stimularea și grăbirea procedurilor Alianței, împreună cu îmbunătățirea instrumentelor de soluționare a tuturor tipurilor de situații de conflict și lupte la toate nivelurile, dezvoltă circumstanțe pentru slăbirea influenței puterilor globale. Încheierea negocierilor privind protecția și echilibrul regiunii în aceasta cu ajutorul standardelor eforturilor reciproce, împreună cu acordarea laissez-faire în direcția chestiunilor interne ale guvernelor regiunii.

- Avansarea și îmbunătățirea designului democrației de către statele regiunii, care corespunde specificului și nevoilor guvernelor, având în vedere trecutul Washingtonului, acordă echilibrul între state, ceea ce va contribui la dezvoltarea legăturilor alături de Washington.

În acest fel, cooperarea și legăturile cu unul dintre actorii globali influenți sunt semnificative în promovarea progreselor și progreselor suplimentare către guvernele regionale, consecutiv Washington, în ceea ce privește menținerea strategiei și politicii globale care necesită aliați în acest domeniu.

Nu în ultimul rând, studiul sistemului geopolitic american în direcția acestei regiuni poate oferi, de asemenea, un ajutor imens nu numai țărilor din regiune, ci va influența și procesul decizional al celorlalte state suverane, care poate juca un rol pe scena globală. Cercetarea pe această temă poate deveni un instrument valoros în studierea și înțelegerea nivelului de viață socială, politică, financiară, culturală al regiunii și, de asemenea, în îmbunătățirea nivelului de trai, procesul de democratizare și importanța regiunii pe scena internațională.

Pentru a rezuma totul, eforturile de cercetare a conceptului și executarea tezei noastre a adăugat valoare la studiul acestui subiect, care va ajuta la găsirea terenului de mijloc al acestei politici mondiale.

Bibliografie

1. “Economic Development Through Regional Connectivity” in USAID, 13 November 2019 (retrieved from <https://www.usaid.gov/central-asia-regional/documents/economic-development-through-regional-connectivity>).
2. Bağbaşıoğlu, Arif, “Beyond Afghanistan NATO’s partnership with Central Asia and South Caucasus: A tangled partnership?” in *Journal of Eurasian Studies*, Vol. 5, Issue 1, 2014.
3. Bailey, B., *Halford Mackinder-The Heartland Theory*, 2016 (retrieved from <https://prezi.com/gphtqwhcn5xa/halford-mackinder-the-heartland-theory/>).
4. Blagov, Sergei, “Russia pushes for Deeper Post-Soviet Integration” in *Asia Times Online*, 2002.
5. Blank, J., “Strategic Surprise? Central Asia in 2006,” in *The China and Eurasia Forum Quarterly*, Vol. 4, No. 2, May 2006.
6. Bohr, Annette, *Uzbekistan: Politics and Foreign Policy*, London: The Royal Institute of International Affairs, 1998.
7. Bradshaw, Michael J., “Global energy dilemmas: a geographical perspective” in *Geographical Journal*, Vol. 176, No. 4, 2010.
8. Brauer, Birgit, “Human Rights Struggling to Catch on in Central Asia” in *The Record (Nexis)*, 14, 1998.
9. Chufrin, G., *The Security of the Caspian Sea Region*, New York: Oxford University Press, 2001.
10. Cohen, Ariel, “Energy Security in the Caspian Basin” in *Energy Security Challenges for the XXIst century*, 2009.
11. Crosston, M., *Fostering Fundamentalism: Terrorism, Democracy and American Engagement in Central Asia*, UK: Ashgate Publishing Limited, 2006.
12. Deepak, B. R., *China’s Global Rebalancing and the New Silk Road*, Singapore: Springer Nature, 2018.
13. Edstrom, Hakan, and Gyllensporre, Dennis, *Pursuing strategy: NATO operations from the Gulf War to Gaddafi*, Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2012.

14. Fish, S., "Stronger Legislatures, Stronger Democracies," in *Journal of Democracy*, Vol. 17 (1), 2006.
15. Fuller, Liz, "TRACECA: Euphoria and Infighting" in RFE/RL Caucasus Report, Vol 1, No. 29, 15 September 1998.
16. Goldblat, Jozef, "Denuclearization of Central Asia," in *Central Asia at the Crossroads*, No. 4, 2007.
17. Gray, Colin S., "Nicholas John Spykman, the Balance of Power, and International Order" in *Journal of Strategi Studies*, Vol. 38, Issue 6, 2015.
18. Kent, Ann, "China and the International Human Rights Regime: A Case Study of Multilateral Monitoring, 1989-1994" in JSTOR no. 1, Vol. 17, 1995.
19. Kubicek, Paul, "Energy politics and geopolitical competition in the Caspian Basin," in *Journal of Eurasian Studies*, Vol. 4 (2), July 2013.
20. Kukeeva, Fatima, *Greater Central Asia. Strategic assessment of the United States and Kazakhstan partnership in the XXIst century: status, problems, and prospects: materials of the "round table"*, Almaty: IMAP, 2008.
21. Lane, David, "Colored revolution as a Political Phenomenon" in *Journal of Communist Studies and Transition Politics*, Vol. 25 (2-3), 2009.
22. Nobis, Adam, "The New Silk Road, Old Concepts of Globalization, and New Questions" in *Open Cultural Studies*, No. 1, 2017.
23. *Nuclear Successor States of the Soviet Union*. Project of the Monterey Institute of International Studies and the Carnegie Endowment of International Peace, Monterey: MIIS, 1994-1996.
24. Olcott, Martha Brill; Barnet, Marina, "The Andijan Uprising, Akramiya and Akram Yuldashev" in *Carnegie Endowment for International Peace*, 2006.
25. Pomfret, R., "Central Asia Since 1991: The Experience of the New Independent States," in *OECD Development Centre Working Paper*, No. 212, 2003.
26. Qazi, Shereena; Chughtai, Alia, "US war in Afghanistan: From 2001 invasion to 2020 agreement" in Aljazeera, 29 February 2020 (retrieved from <https://www.aljazeera.com/indepth/interactive/2020/02/war-afghanistan-2001-invasion-2020-taliban-deal-200229142658305.html>).

27. Rakhmani, Mansur, "The States of Central Asia on the scales: opportunities and challenges" in *Central Asia and the Caucasus* no. 2, 2003.
28. Reif, Kingston, "The Lisbon Protocol at a Glance" in Arms Control Association, 2014.
29. Roberts, Sean R., "Doing the Democracy Dance in Kazakhstan: Democracy Development as Cultural Encounter," in *Slavic Review*, Vol. 71, No. 2, Summer 2012.
30. Rubin, Barnett, "It's Much Bigger Than Afghanistan: US Strategy for a Transformed Region," in *Center on International Cooperation*, 25 April 2017 (retrieved from https://cic.nyu.edu/news_commentary/its-much-bigger-afghanistan-us-strategy-transformed-region).
31. Tazmini, Ghoncheh, "The Islamic revival in Central Asia: a potent force or a misconception?" in *Central Asia Survey*, Philadelphia no. 1, Vol. 20, 2001.
32. Thomaz, Carla, "Zarafshan-Newmont mine, Uzbekistan" in Creamer Media's Mining Weekly, 2006.
33. U.S. Deputy Assistant Secretary for Central Asia and Afghanistan Henry S. Ensher Visits Tajikistan" in US Embassy in Tajikistan, 5 February 2018 (retrieved from <https://tj.usembassy.gov/u-s-deputy-assistant-secretary-central-asia-afghanistan-henry-s-ensher-visits-tajikistan/>).
34. Upadhyay, Dadan, "NATO versus CSTO: The Clash between Competing Military Alliances," in *Global Research*, 11 January 2012 (retrieved from <https://www.globalresearch.ca/nato-versuscsto-the-clash-between-competing-military-alliances/28612>).
35. Weitz, Richard, *China-Russia Security Relations: Strategic Parallelism without Partnership or Passion?* Carlisle, Penn: Strategic Studies Institute, Army War College, 2008.
36. Wilson, Ross, "US Policy in Central Asia" in The House International Relations Committee, US Congress, 24 July 2012 (retrieved from <http://foreignaffairs.house.gov/112/HHRG-112-FA14-WState-WilsonR-20120724.pdf>).
37. Zhovtis, Eugheniy, "Democratization and Human Rights in Central Asia: Problems, Development Prospects and the Role of the International Community," in *CEPS Policy Brief*, No. 134, July 2007.